

ปัญหาความต้องการของประชาชนและการรัฐตามกฎหมายที่ดินสาธารณะประโยชน์
ในท้องถิ่น หมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 ตำบลnararat Kwai อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
Problems and Needs of People in Solving Government Problems, Land, Public Benefit
in the Local Area Noen Sa-ad Village, Moo 8 Nararat Kwai Sub-District, Mueang District,
Nakhon Phanom Province

วรุณิ อินทนนท์¹ ณัฐภรณ์ อันchan¹ ประพัฒน์พงศ์ ปรีชา¹
Worawut Inthanon¹ Natthaphon Anchana¹ Prapatpong Preecha¹

Corresponding author's E-mail: saknuntapon@gmail.com

(Received: May 27, 2020; Revised: January 5, 2021; Accepted: January 29, 2021)

บทคัดย่อ

วิจัยเรื่องปัญหาความต้องการของประชาชนและการรัฐตามกฎหมายที่ดินสาธารณะประโยชน์ในท้องถิ่น หมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 ตำบลnararat Kwai อำเภอเมืองเพื่อหาแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริการ วิชาการภาครัฐด้านกฎหมายและประชาชนให้มีองค์ความรู้ในหลักบริการภาครัฐหรือการมีส่วนร่วมในที่ดิน สาธารณะประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา 8 วางแผนกว่า ที่ดินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน สำหรับ พลเมืองใช้ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือเป็นที่ดินที่ได้หามหรือสงวนไว้ตามความต้องการ ของทบทวนการเมืองจากถูกถอนสภาพหรือโอนไปเพื่อให้ ประโยชน์อย่างอื่นหรือนำไปจัดเพื่อประชาชนได้ในกรณีดังต่อไปนี้ ที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ถ้าทบทวน การเมือง รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนจัดหาที่ดินมาให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้ว การถอนสภาพหรือโอน ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติแต่ถ้าพลเมืองได้เลิกใช้ ประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือที่ดินนั้นได้เปลี่ยน สภาพไปได้

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพศึกษาตามประมวลกฎหมายที่ดิน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดำเนิน หนังสือ บทความวิชาการกฎหมาย และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงประชาชนผู้อยู่ในเขตหมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 ตำบลnararat Kwai อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม การมีส่วนร่วม ของประชาชนในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินสาธารณะประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา 8 ที่ดินอันเป็น สาธารณะสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เพื่อใช้ประโยชน์ อย่างอื่นหรือนำไปจัดเพื่อให้ประชาชนได้ใช้ที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันในการลดความขัดแย้งทางปฏิบัติที่มี ความคิดเห็นไม่ตรงกัน และการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างประชาชนในท้องถิ่นและการรัฐ ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงาน หลักที่มีหน้าที่ในการบริหารจัดการที่ดิน

ข้อเสนอแนะควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในการบริหารหรือบริการวิชาการด้านบริการประชาชนของภาครัฐ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเขตหมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 ตำบลnararat Kwai อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในกรณีมีส่วนร่วมแสดง ความคิดเห็นด้านกฎหมายเกี่ยวกับที่ดินสาธารณะประโยชน์ซึ่งประชาชนและการรัฐมีสิทธิใช้ที่ดินร่วมกันได้ตามประมวล

¹ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

¹ Lecturers, Faculty of Liberal Arts and Science, Nakhon Phanom University

กฎหมายที่ดินมาตรา 8 ที่ดินอันเป็นสาธารณะมีบังคับใช้ในส่วนรับผลเมืองให้ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือเป็นที่ดินที่ได้ห่วงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของทบทวนการเมืองจากถูกถอนสภาพหรือโอนไปเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นหรือนำไปจัดเพื่อประชาชนได้ในกรณีดังต่อไปนี้ ที่ดินสำหรับผลเมืองให้ร่วมกัน ถ้าทบทวนการเมือง รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนจัดทำที่ดินมาให้ผลเมืองให้ร่วมกันแทนแล้ว การถอนสภาพหรือโอนให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ ถ้าผลเมืองได้เดิมให้ประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือที่ดินนั้นได้เปลี่ยนสภาพไปได้ต่อไป

คำสำคัญ: การบริการวิชาการภาครัฐ ที่ดินสาธารณะประโยชน์ การมีส่วนร่วม

Abstract

Research on problems of the needs of people and government regarding public land laws in Noensaard village, Moo 8, Naratchakwai Subdistrict, Muang District, Nakhon Phanom Province aimed at finding ways of public participation in the governmental academic services including informing people about knowledge of governmental public land management and their rights on public land, according to the Land Code, Section 8. This section provides that the land which is the domain public of state for the common use of people or for special use of the state or the restricted or reserved land as requested by public bodies may be annulled or transferred for other use or allocated for people in the following circumstance: the annulment or transfer of the land that is for the common use of people may be carried out under the act provided that the public bodies, state or private enterprises make other land available for people in lieu thereof. If, nonetheless, such land ceases to be for the common use of people or its condition changes to the effect that it is not fit for the common use of people and its ownership is not vested in any person under any other laws, the annulment shall be carried out under the Royal Decree.

This research is a qualitative research collecting and analyzing the data from the Land Code and Civil and Commercial Code, textbooks and legal academic articles, including data from interviewing with expert government officials, local stakeholders and people who live in the Noensaard Village. The scope of the research is the public participation of people in public land use in accordance with Section 8 of the Land Code and the use of the land which is public domain of state provided for citizens to use together, in order to reduce conflicts in practice and develop the mutual benefit between local people and the government agencies which are responsible for land management.

The suggestion was making improvement in administration and academic services of the public services by the government agencies that are involved in the Noensaard Village. People in the village should be granted the right to participate and express their opinions on the laws regarding public grazing land and the land which is the domain public of state for the common use of people, in accordance with the section 8 of the Land Code.

Keywords: government academic services, public land, public participation

ความเป็นมาของปัญหา

ประเทศไทยมีพื้นที่ 413,115 ตารางกิโลเมตร หรือ 320.7 ล้านไร่ เป็นพื้นที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ (Title documents) ของประชาชน จำนวน 127 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 40 อีก ร้อยละ 60 ที่เหลือเป็นที่ดินของรัฐ ซึ่งประกอบด้วย พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์คุ้มครอง (Conservation) เพื่อกิจกรรมของรัฐ (State affairs) กิจการสาธารณูปโภค (Public utility) พื้นที่สาธารณะประโยชน์ (Public area) และอื่นๆ จำนวนประชากรในปี พ.ศ. 2453 มีประมาณ 8.1 ล้านคน ปี พ.ศ. 2503 มีประมาณ 26.2 ล้านคน และ ปี พ.ศ. 2553 มีประมาณ 65.9 ล้านคน 20.5 ล้านครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ย 3.8 คน จากจำนวนนี้ที่ของประเทศไทยยังคงมีเท่าเดิม แต่ประชากรเพิ่มจำนวนมากขึ้น (ONE MAP การปรับปรุงแผนที่เขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ, 2553) ซึ่งรัฐได้พิจารณาเห็นถึงแนวโน้มในอนาคตที่จะทำให้ที่ดินของรัฐหายไปอยู่ในมือของประชาชนจากการบุกรุก เข้าถือครอง ทำประโยชน์ จึงได้กำหนดขอบเขตพื้นที่ของรัฐด้วยกฎหมาย กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการกำหนดเขตการใช้ที่ดินในประเทศไทย รวมทั้งสิ้น 19 ฉบับ รวมทั้ง มติคณะรัฐมนตรี (Cabinet resolution) อีกหลายกรณี มีข้อตกลงและวิธีการขอกฎหมายแตกต่างกันออกไป ส่งผลให้มีแนวเขตที่ดินจำนวนมากที่ประกาศต่างกัน ต่างๆ กัน แล้วแต่ความต้องการของแต่ละฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น ภารกิจความชัดเจน ในการใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะประโยชน์ (Public land) ระหว่างประชาชน และภาครัฐในท้องถิ่น (แนวทาง ต่อไป ต่อมา, 2563)

เมื่อพิจารณาจะเห็นว่ากฎหมายได้วางหลักให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้านกฎหมายและภาครัฐ (บวรศักดิ์ อุวรรณโนน และคณะ, 2554) รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นในการบริการวิชาการเพื่อให้มีความสอดคล้องการบริหารงานภาครัฐในระบบประชาธิปไตย

(คงเนื่นฯ ศรีบัวอุ่ย และคณะ, 2545) เกี่ยวกับการบริการด้านกฎหมาย (Legal service) ให้กับประชาชนที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดนโยบาย ออกกฎหมายที่จะมีผลกระทบต่อตัวเอง ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเน้นในหลักธรรมาภิบาล (Good governance) ในทุกภาคส่วนและทุกระดับตอบสนองต่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนและเมืองไทย การตรวจสอบ รวมทั้ง คำແຄลงนโยบายที่กำหนดการแก้ไขปัญหาเขตที่ดินสาธารณะประโยชน์ในเขตพื้นที่ของชุมชนในการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่าง ประชาชนและภาครัฐ และแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินของรัฐ (Develop state land management system) โดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับที่ดินสาธารณะประโยชน์ได้อย่างเป็นเอกภาพ (Unity) และกระจายอำนาจ (Decentralization) เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้รวดเร็ว นับได้ว่าเป็นการแก้ไขปัญหาการเข้ามามีส่วนร่วมในเขตที่กำหนดโดยรัฐ ซึ่งยังไม่มีการดำเนินการตรวจสอบในพื้นที่อย่างชัดเจน เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาระหว่างประชาชนและภาครัฐให้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะประโยชน์ให้เป็นเอกภาพในท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมในการห่วงห้ามของรัฐและไม่มีการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในที่ดินสาธารณะประโยชน์ในท้องถิ่นที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก (เบญจนา จันทร์มา, 2551) ในการดำรงชีวิตของพลเมือง (Citizen) ในการที่จะช่วยกันดูแลรักษาให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเสนอแนะแนวทางการทำที่ดินสาธารณะประโยชน์ร่วมกันต่อไป

เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2562 เวลา 10.00 น. ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลนาราษวดี อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีชาวบ้านหมู่ 7, 8, 10 และ

หมู่ 11 ตำบลนาราชาคำวาย นำโดยประธานกลุ่มนอกรัฐบาลป้าผึ้งสุดท้ายนาราชาคำวาย ร่วมประชุมย่อยกับผู้แทนจากมหาวิทยาลัยนครพนม ฝ่ายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน กรณีการขอใช้พื้นที่สาธารณะประโภช์ “หนองศากาเหล่า แหงกววง” ซึ่งปัจจุบันเป็นป่าสีเขียวที่เหลือเพียงแห่งเดียว ในตำบลนาราชาคำวาย เนื้อที่ทั้งหมด 151 ไร่ สืบเนื่องจากมหาวิทยาลัยนครพนมเคยขอใช้พื้นที่ดังกล่าว จำนวน 96 ไร่ เพื่อสร้างศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยนครพนม (NPU Sport Complex) ซึ่งมีชาวบ้านยื่นหนังสือคัดค้านมาโดยตลอด เพราะพื้นที่ป่าแห่งนี้เป็นป่าดันน้ำ ที่ในอดีตสูญเสียลงน้ำ ผิดนิยม “หนองอี้” ที่ใช้ผลิตน้ำประปาให้กับชาวบ้านหมู่ 8 บ้านเนินสะอด ตำบลนาราชาคำวาย และในอดีตสูญเสียลงน้ำในตามลำดับ ประกอบกับทางมหาวิทยาลัยนครพนม ยังไม่เคยศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กลับมีรายงานผล การดำเนินการ ถึงว่าพื้นที่ป่าสาธารณะประโภช์ หนองศากาเหล่าแหงกววง แห่งนี้เป็นป่าลະมะะ ช่วงเวลาดำเนินการ ไม่มีหน่วยงานใดเดินสำรวจสภาพที่แท้จริง ขณะที่กลุ่มนอกรัฐบาลป้าฯ ได้เดินสำรวจดันไม่ที่อยู่ในป่า ในระหว่างวันที่ 25-31 พฤษภาคม 2562 พอสบุปได้ร่วม มีดันไม้ขันขาดเส้นรอบวง มากกว่า 3 เมตรขึ้นไป มีจำนวน 4 ตัน วงรอบ 2-2.90 เมตร มีจำนวน 17 ตัน ขนาดรอบวง 1-1.90 เมตร มีจำนวน 144 ตัน และดันไม้ที่มีรอบวงต่ำกว่า 1 เมตร มีจำนวนมาก จึงไม่อาจนับจำนวนได้ เมื่อรันที่ 2 กันยายน 2562 มหาวิทยาลัยนครพนม ได้วางศิลาฤกษ์ การก่อสร้างสนามกีฬา NPU sport complex ในเขตวัดของมหาวิทยาลัยบ้านเนินสะอด แสดงว่ามหาวิทยาลัยนครพนมไม่ต้องการจะใช้พื้นที่ป่าสีเขียวแห่งนี้แล้ว ต่อมา นายอำเภอเมืองนครพนม จึงมีหนังสือสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยนครพนมว่าจะใช้พื้นที่สาธารณะประโภช์นี้ อีกหรือไม่ เพราหมาวิทยาลัยได้เปลี่ยนสถานที่ก่อสร้างโครงการสนามกีฬาแล้ว ซึ่งมหาวิทยาลัยนครพนม ได้แจ้งว่าจะประสงค์ที่จะขอใช้พื้นที่ดังกล่าว โดยจะปรับเปลี่ยนรูปแบบเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม อำเภอเมืองนครพนม

จึงออกหนังสือเชิญชาวบ้าน ตำบลนาราชาคำวาย หมู่ 7, 8, 10 และหมู่ 11 เข้าร่วมตรวจสอบการขอใช้พื้นที่จึงเกิดปัญหาดังนี้

ปัญหานักเรียนอาประชากอนออกเขตพื้นที่มีรวมประชาคมด้วย ซึ่งเป็นที่ทราบว่าเป็นชาวบ้านของหมู่บ้านไม่มีส่วนได้เสีย หรือในการประชาคมไม่มีการแต่งตั้งกรรมการจากชุมชนเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมหรือเวทีดังกล่าว ซึ่งเป็นปัญหาในการบริการวิชาการของภาครัฐด้านกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินสาธารณะประโยชน์ในท้องถิ่น หมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 ตำบลนาราชาคำวาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ระหว่าง ประชาชนในท้องถิ่นและภาครัฐ (กิตติมารัชนีกรรณ, 2553)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาที่มาของสภาพปัญหา เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ต่างๆ แนวทางนโยบายที่เกี่ยวกับการบริการด้านกฎหมายของภาครัฐและประชาชนหมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 ตำบลนาราชาคำวาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
- เพื่อศึกษาหลักกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2563 ประมวลกฎหมายที่ดิน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และแนวโน้มการบริการวิชาการด้านกฎหมายของภาครัฐหลักธรรมาภิบาล
- เพื่อศึกษาในการเรียบเรียงการมีส่วนร่วม การบริการวิชาการของภาครัฐและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับกฎหมายนโยบายของรัฐในเรื่องการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นทางทฤษฎีและปฏิบัติในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินสาธารณะอย่างสามัคคีความสัมพันธ์กันทั้งสองฝ่าย

- เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ในทางทฤษฎีและปฏิบัติของภาครัฐและประชาชนตามรัฐธรรมนูญมาตรา 77 ให้มีความเป็นเอกภาพสอดคล้องกับกลไกในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดิน

สาธารณรัฐไทย เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นหมู่บ้าน เนินสะอด หมู่ 8 ตำบลนาราษคaway อำเภอเมือง จังหวัด นครพนม ภาครัฐไม่มีความขัดแย้งในการให้บริการ วิชาการด้านกฎหมายของภาครัฐในพื้นที่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ประชาชนตัวอย่าง ตามหมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 และหมู่บ้านใกล้เคียงที่มี ผู้คนได้ส่วนเสีย ตำบลนาราษคaway อำเภอเมือง จังหวัด นครพนม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับผลกระทบ สิทธิ และความเสียหายที่เกิดจากการรัฐมีความรู้เกี่ยวกับ การบริการวิชาการภาครัฐด้านกฎหมาย

2. 样本ขนาดประชากรหมู่บ้านได้ส่วนเสีย ในเขตพื้นที่หมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 และหมู่บ้าน ใกล้เคียงที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ตำบลนาราษคaway อำเภอ เมือง จังหวัดนครพนม เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับกฎหมายโดยนาย ของรัฐในเรื่องการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นทางทฤษฎี และปฏิบัติในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินสาธารณะ อย่างสามัคคีมีความสัมพันธ์กันทั้งสองฝ่าย

3. รวบรวมข้อมูลจากการสำรวจ (Survey) แบบสอบถาม (Interview) เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยการวิจัยเอกสาร (Documentary research) และศึกษาทฤษฎี หนังสือ หลักกฎหมายตาม รัฐธรรมนูญ ประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ ตำรา เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลของการสำรวจมา แบ่งปันในเรื่องการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการทำ ประชาริการนั้นภาคประชาชนและภาครัฐ

4. นำผลจากการสำรวจไปใช้ในท้องถิ่นหมู่บ้าน เนินสะอด หมู่ 8 ตำบลนาราษคaway อำเภอเมือง จังหวัด นครพนม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อศึกษา แนวทางการแก้ไขการให้บริการวิชาการด้านกฎหมาย ของภาครัฐเกี่ยวกับความต้องการของพลเมืองในพื้นที่ ในการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นการใช้ประโยชน์ที่ดิน

สาธารณรัฐไทยตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา 8 อย่างเป็นเอกสารต่อไป

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลในการสำรวจและ样本ขนาดประชากร ในหมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 ตำบลนาราษคaway อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ในการศึกษาครั้งนี้ประชาชนในเขตพื้นที่ หมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 ตำบลนาราษคaway อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล แกนนำกลุ่มหมู่บ้าน ผลจากการสำรวจจะนำไป พัฒนาในการมีส่วนร่วมบริการวิชาการด้านกฎหมายของ ภาครัฐเกี่ยวกับที่ดินสาธารณะ (สนศดลป. เดียวทอง, 2553) เพื่อให้ประชาชนได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ต่อไป จากการสำรวจแล้วจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูล มหาวิเคราะห์เชิงคุณภาพและแนวทางที่ได้จากการ สำรวจ (วิชิต อุ้ยอุ้น, 2550) มาเป็นค่าตอบแทนการแก้ไข ปัญหาที่เกิดความขัดแย้งระหว่างประชาชนและภาครัฐ เพื่อให้มีความสัมพันธ์หรือสอดคล้องในการใช้ประโยชน์ ที่ดินมีดังนี้

1.1 ประชาชนในเขตพื้นที่หมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 และหมู่บ้านใกล้เคียงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ตำบลนาราษคaway อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ต้องการ มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการภาครัฐด้านกฎหมาย การแสดงความคิดเห็นมีการประชุมร่วมกันทั้งสองฝ่าย เพื่อนำมหาวิเคราะห์แนวทางการใช้ประโยชน์ร่วมกัน ในที่ดินสาธารณะในเรื่องประจักษ์และเป็นฐานปริมาณ ในลักษณะ Participation หรือการแสดงออก

1.2 การใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณะ ทางราชการได้จัดให้หรือสงวนไว้เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ ประโยชน์ร่วมกันตามสภาพแห่งพื้นที่นั้น หรือที่ดิน ที่ประชาชนได้ใช้หรือเคยใช้ประโยชน์ร่วมกันมา ก่อน ไม่ว่าปัจจุบันจะยังใช้อยู่หรือเลิกใช้แล้วก็ตาม

ตามกฎหมายถือว่าเป็นสาธารณสมบดีของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันระหว่างภาครัฐให้เกิดความสอดคล้องหรือเหมาะสมตามพฤติกรรมในชุมชนในท้องถิ่น

1.3 ประชาชนในท้องถิ่นเขตพื้นที่อย่างแสดงออกถึงความต้องการบริหารจัดการหรือบริการวิชาการของภาครัฐให้มีความชัดเจน โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ด้านปฏิบัติ รวมถึงต้องการด้านอนุรักษ์ที่ดิน สาธารณประโภตน์ได้อย่างทั่วถึง และชุมชนในท้องที่สามารถร่วมมกิจกรรมต่างๆ ในกรอบที่ดินมาตรฐานการร่วมกันได้อย่างเหมาะสม

2. ที่ดินสาธารณะประโภตน์

ที่ดินสาธารณะประโภตน์ (เบญจนาคราช จันทร์มา, 2551) หมายความว่า ที่ดินที่ทางราชการได้จัดให้หรือสงวนไว้เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโภตน์ร่วมกันตามสภาพแห่งพื้นที่นั้น หรือที่ดินที่ประชาชนได้ใช้หรือเคยใช้ประโภตน์ร่วมกันมาก่อนไม่ว่าปัจจุบันจะยังใช้อยู่หรือเลิกใช้แล้วก็ตาม เช่น ที่ทำเลี้ยงสัตว์ (Animal location) ป้าช้างและเผาศพ (Cemetery and cremation) ห้วย (Creek) หนอง (Pus) ที่ขายตัลิ่ง (At the bank of the bank) ทางหลวง (highway) ทะเลสาบ (Lagoon) เป็นต้น ตามกฎหมายถือว่าเป็นสาธารณสมบดีของแผ่นดิน (Public domain) สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ผู้ใดจะเข้ามีดีอกรอบของเพื่อประโภตน์แต่เฉพาะตนนั้นไม่ได้เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (Competent officer) ตามที่ระบุเป็นและกฎหมายกำหนดไว้ หากฝ่าฝืนจะมีความผิดและได้รับโทษตามประมวลกฎหมายที่ดิน (Land code) หรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้โดยเฉพาะตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา 8 ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบดีของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโภตน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือเป็นที่ดินที่ได้ห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของทบทวนการเมืองอาชญากรรมสภาพหรือโอนไปเพื่อใช้ประโภตน์อย่างอื่นหรือนำไปจัดเพื่อประชาชนได้ในกรณีดังต่อไปนี้ ที่ดิน

สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ถ้าทบทวน การเมือง รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจัดหาที่ดินมาให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้วการถอนสภาพหรือโอนให้กระทำการโดยพระราชบัญญัติ แต่ถ้าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือที่ดินนั้นได้เปลี่ยนสภาพไปได้ต่อไป

สำหรับกฎหมายที่หงห้ามที่ดินไว้ใช้ราชการ ด้วยวัตถุประสงค์ของการสงวนหงห้ามที่ดิน สาธารณะประโภตน์เพื่อนำมาใช้ประโภตน์ในราชการนั้น เนื่องจาก ภาครัฐมีความประสงค์จะหงห้ามที่ดิน สาธารณะไว้เพื่อรักษาไว้ให้ประโยชน์ในราชการในภายหน้า แต่ในขณะที่การสงวนหงห้ามนั้น รัฐยังไม่ได้มีการเข้าใช้ประโภตน์ สถานะของที่ดินกร้างว่างเปล่าที่ได้สงวนหงห้ามไว้ เพื่อใช้ประโภตน์ในราชการในระหว่างที่รัฐบาลมิได้เข้าใช้ประโภตน์ในราชการนั้น หากทางราชการยังมิได้เข้าใช้ประโภตน์ หรือใช้ประโภตน์บางส่วน ส่วนที่ยังมิได้ใช้ประโภตน์ยังคงมีสภาพเป็นที่ดินสาธารณะมีการสงวน และมิใช่ที่ราชพัสดุ เพราจะเข้าซื้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 มาตรา 4 (1) (กรมธนารักษ์, 2550) แต่หากทางราชการได้เข้าใช้ประโภตน์ในราชการแล้ว ที่ดินแปลงดังกล่าว จะเปลี่ยนสภาพเป็นสาธารณสมบดีของแผ่นดินประเททใช้เพื่อประโภตน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1304 (3) (บัญญัติ สุขุม, 2514) และตกเป็นที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 ตามคำวินิจฉัย คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 382/2534

สถานะของที่ราชพัสดุ มีคำพิพากษากฎีกาที่ 3473/2525 วินิจฉัยว่า ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบดีของแผ่นดินที่สงวนไว้ เพื่อประโภตน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1304 (3) แม้จะถูกราชฎรเข้าใช้ประโภตน์ไม่ทำให้ที่ดินดังกล่าวเปลี่ยนสภาพเป็นสาธารณสมบดีของแผ่นดินประเทท อื่นได้ และคณะกรรมการ กฤษฎีกามีคำวินิจฉัยว่า ที่ดินที่ได้สงวนหงห้ามไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการ

โดยไม่ประยุกต์มีการเพิกถอนการเป็นสาธารณะประโยชน์ และทางราชการได้แสดงเจตนาห่วงห้ามตลอดมา ที่ดินดังกล่าวจึงยังคงเป็นสาธารณะบดีของแผ่นดินประนักษ์ ทรัพย์สินที่สงวนไว้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ทวีชัย ลิ่ยเก, 2556)

3. การบริการวิชาการภาครัฐด้านกฎหมายและประชาชน

เมื่อพิจารณาจะเห็นว่ากฎหมายได้วางหลักให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้านกฎหมายและภาครัฐ (บัวหักกี้ ชุวะวนโน เผด็จนะ, 2554) รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นในการบริการวิชาการเพื่อให้มีความสอดคล้องการบริหารงานภาครัฐในระบบประชาธิปไตย (คานนิงนิจ ศรีบัวเอี่ยม, 2545) เกี่ยวกับการบริการด้านกฎหมาย (Legal service) ให้ที่ดินของประชาชนที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดนโยบาย ออกกฎหมาย ที่จะมีผลกระทบต่อตัวเอง ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเน้นให้หลักธรรมาภิบาล (Good governance) ในทุกภาคส่วนและทุกระดับตอบสนองต่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนและมีกลไกการตรวจสอบ รวมทั้ง ดำเนินนโยบายที่กำหนดการแก้ไขปัญหาเขตที่ดินสาธารณะประโยชน์ในเขตพื้นที่ของชุมชน ในการให้ประโยชน์ร่วมกันระหว่าง ประชาชนและภาครัฐ (Citizens and government) และแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินของรัฐ (Develop state land management system) โดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับที่ดินสาธารณะประโยชน์ได้อย่างเป็นเอกภาพ (Unity) และกระจายอำนาจ (Decentralization) เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้รวดเร็ว นับได้ว่าเป็นการแก้ไขปัญหาการเข้ามามีส่วนร่วมในเขตที่กำหนดโดยรัฐ ซึ่งยังไม่มีการดำเนินการตรวจสอบในพื้นที่อย่างชัดเจน เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาระหว่างประชาชนและภาครัฐให้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการใช้

ประโยชน์ที่ดินสาธารณะประโยชน์ให้เป็นเอกภาพในท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมในการห่วงห้ามของรัฐและไม่มีการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานดังนั้น ที่ดินสาธารณะประโยชน์ในท้องถิ่นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของพลเมือง (Citizen) ในการที่จะช่วยกันแลรักษาให้สังคมมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเสนอแนะแนวทางการทำที่ดินสาธารณะประโยชน์ให้ประชาชนได้ใช้ร่วมกันต่อไป

4. การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นของประชาชนตามรัฐธรรมนูญปี 2560

ตามรัฐธรรมนูญ (Constitution) (ชันนันท์ ศรีทองสุข และคณะ, 2548) วางหลักว่า ให้รัฐมีหน้าที่ต้องจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอีกหลายเรื่อง หลักประเด็น คือ 1) ตามมาตรา 57 รัฐต้องอนุรักษ์พื้นฟู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และ Jarvis ประเพณีอันดีงาม จัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับการทำกิจกรรม โดยต้องส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วยรัฐต้องอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยต้องให้ประชาชน และชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม ดำเนินการและได้รับประโยชน์ด้วย 3) ตามมาตรา 63 รัฐต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อบังคับและขัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งกลไกส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส การทุจริต 4) ตามมาตรา 65 ในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ต้องบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วน 5) ตามมาตรา 68 รัฐต้องอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาและเผยแพร่ลักษณะ ต้องมีมาตรการบังคับการบ่อนทำลาย และต้องส่งเสริมให้พุทธศาสนาสนิกชนมีส่วนร่วมดำเนินการดังกล่าวด้วย 6) ตามมาตรา 74 รัฐต้องจัดให้มีระบบงานสัมพันธ์ หรือ ระบบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานลูกจ้างและ

นายจ้าง ที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม 7) ตามมาตรา 78 รัฐต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ การจัดทำบริการสาธารณสุข การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การต่อต้านการทุจริต รวมทั้งการตัดสินใจทางการเมือง และการอื่นๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชน 8) ตามมาตรา 178 รัฐต้องออกกฎหมายที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และได้รับการเยียวยาจากผลกระทบของการทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ 9) ตามมาตรา 252 ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จะมาจากการเลือกตั้งหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น หรืออธิบดีก็ได้แต่ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมด้วย 10) ตามมาตรา 253 ในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เปิดเผยข้อมูลและรายงานผลให้ประชาชนทราบ และมีกลไกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วย 11) ตามมาตรา 257 การปฏิรูปประเทศต้องทำเพื่อให้ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 12) ตามมาตรา 259 กฎหมายว่าด้วยขั้นตอนและแผนกับปฏิรูปประเทศไทย ต้องระบุถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5. เปรียบเทียบการบริการภาครัฐด้านกฎหมาย ประมวลกฎหมายที่ดิน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และการมีส่วนร่วมในที่ดินสาธารณะอย่างไร

“การให้บริการประชาชน” ของภาครัฐมีได้เกิดขึ้นในประเทศไทยเป็นเดียว ทุกประเทศ ที่พัฒนาแล้ว หรือกำลังพัฒนา มีความพยายามที่จะปฏิรูปการบริการประชาชนให้ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้นและที่สำคัญที่สุด คือ ความพึงพอใจของประชาชนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดี เป้าหมายของกระบวนการบริการประชาชนนั้น เป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นความรู้สึกของประชาชนว่ามีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด ซึ่งในสังคมมีกลุ่มนักคล

หลายกลุ่ม หล่ายระดับ ทำให้มาตراجานการตรวจสอบและประเมินดำเนินการได้ยาก แต่ความพยายามของภาครัฐในช่วงระยะเวลาเกือบ 20 ปีที่ผ่านมาทั้ง ในประเทศไทย และต่างประเทศก็ต่างพยายามกำหนดนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่จะพัฒนาคุณภาพในการบริการสาธารณะให้ดีอยู่เช่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ความพึงพอใจ” ต่อขั้นตอนการให้บริการด้วยความสะดวก รวดเร็ว ทัศนคติและจิตบริการของเจ้าหน้าที่รัฐ ที่มีต่อประชาชน เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง แต่ความพึงพอใจอย่างเดียวไม่เพียงพอจะต้องคำนึงถึง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงานในองค์กรภาครัฐด้วย

5.1 วิเคราะห์การกำหนดแผนและขั้นตอนการบริการภาครัฐในท้องถิ่น

ปัญหาการนำเอาประชารัฐออกเข้าพื้นที่มาช่วยประเทศด้วย ซึ่งเป็นชาวบ้านนอกหมู่บ้านไม่มีส่วนได้เสีย หรือในการประชารัฐและไม่มีการตั้งกรรมการจากชุมชนเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมจึงเป็นปัญหาในการบริการวิชาการของภาครัฐด้านกฎหมาย เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินสาธารณะประโยชน์ในท้องถิ่น หมู่บ้านเนินสะอาด หมู่ 8 ตำบลนาราช Crowley อำเภอเมือง จังหวัดครุพนม เพื่อเป็นแนวทางการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ภาครัฐนั้นได้กำหนดครอบแนวคิด เป้าหมายและแนวทางการกระจายอำนาจ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายไม่เป็นแผนที่เบ็ดเสร็จ มีกระบวนการยึดหยุ่น และสามารถปรับวิธีการให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการเรียนรู้จากประสบการณ์เพิ่มขึ้น (วรเดช จันทร์, 2556) ทั้งนี้ ได้กำหนดครอบแนวคิดไว้ 3 ด้าน คือ 1) อิสรภาพในการกำหนดนโยบายและกระบวนการบริหารจัดการ โดยยังคงรักษาความเป็นรัฐเดียว และความมีเอกภาพของประเทศไทย 2) ด้านการบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่นโดยปรับบทบาทของราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้ส่วนท้องถิ่น เข้ามา

ดำเนินการแทนเพื่อให้ราชการบริหารส่วนกลางและบริหารส่วนภูมิภาครับผิดชอบภารกิจมหาภาคและภารกิจที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทำกับดูแลองค์กรปกครองท้องถิ่นในด้านนโยบายและด้านกฎหมายเท่าที่จำเป็นสนับสนุนด้านเทคนิคิวชาการและตรวจสอบ ติดตามประเมินผล 3) ด้านประสิทธิภาพการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ดีขึ้น 'ไม่ต่างกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน การบริหารมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการมากขึ้น รวมทั้ง สงเสริมให้ภาคประชาชนสังคมและชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมดำเนินงาน และติดตามตรวจสอบแนวทางการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาจากอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2548)

5.2 การมีส่วนร่วมในที่ดินสาธารณะประโยชน์ของประชาชน

ตามที่กล่าวมาข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าปัญหาในการบริหารจัดการที่ดินภาคครัวเรือนท้องพัฒนาด้านการบริหารและการบริการวิชาการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้เข้ามาอยู่ร่วมแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดเดินที่ประโยชน์ด้วยตนเองที่เป็นปัญหานั้นที่ได้รับผลกระทบโดยตรงเท่านั้นในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาที่ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่หรือหน่วยงานภาครัฐ เนื่องจากประเทศไทยมีหน่วยงานที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการที่ดินอยู่หลายกระทรวง ซึ่งคณะกรรมการแต่ละกระทรวงมีการกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการที่ดินมีความแตกต่างกันออกไปตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ ในบางกรณีต้องมีการเสนอจัดตั้งคณะกรรมการจัดการที่ดินแห่งชาติขึ้นมาเพื่อกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และประสานงานต่างๆ เกี่ยวกับแผนที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการที่ดินเพื่อให้เกิดบูรณาการและมีการพัฒนาต่อไปให้เปลี่ยนไปทิศทางเดียวกัน เช่น จัดโครงการบริการวิชาการด้านกฎหมาย

ของภาครัฐ การแสดงข่าวในเขตพื้นที่ การเผยแพร่ข่าว การแสดงนิทรรศการ และการทำหนังสือหรือเอกสารให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดินสาธารณะประโยชน์ให้ประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตลอดจนการให้บริการวิชาการด้านกฎหมายแก่ประชาชน (ทวีศักดิ์ พงษ์เชรุ, 2540) ในการใช้สื่อต่างๆ เป็นต้น ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องให้มากยิ่งขึ้นและให้ตัวแทนหรือผู้นำของประชาชนในท้องถิ่นนั้น (Creswell, John W. Plano Clark, Vicki L, 2011) เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ร่วมคิด ร่วมทำในโครงการต่างๆ ให้มากขึ้น

5.3 การใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดินและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา 8 บรรดาที่ดินทั้งหลายอันเป็นสาธารณะ สมบัติของแผ่นดินหรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้อธิบดีมีอำนาจหน้าที่คัดเลือกซากและดำเนินการคุ้มครองป้องกัน ได้ตามควรแก่กรณีอำนาจหน้าที่ดังว่า นี้รัฐมนตรีจะมอบหมายให้บุргการเมืองอื่น เป็นผู้ใช้ได้ ที่ดินอันเป็นสาธารณะ สมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือเป็นที่ดินที่ได้ห้ามห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของบุรุษเมืองอาชญา ถนนสภาพ หรือโอนไปเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นหรือนำไปจัดเพื่อประชาชนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

5.3.1 ที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ถ้าบุรุษการเมือง รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนดัดหน้าที่ดินมาให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้วการถอนสภาพหรือโอนให้กระทำการโดยพระราชบัญญัติถ้าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือที่ดินนั้นได้เปลี่ยนสภาพไปจากการเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน และมิได้ตกลงไปเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ได้ตามอำนาจกฎหมายอื่นแล้วการถอนสภาพให้กระทำการโดยพระราชบัญญัติ

5.3.2 ที่ดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือที่ดินที่ได้ห่วงห้ามหรือสงวนให้ตามความต้องการของทบวงการเมืองได้ถ้าทบวงการเมือง นั้นเลิกใช้ หรือไม่ต้องการห้ามหรือสงวนต่อไป เมื่อได้มีพระราชนิยมกฤษฎีกาต้อนสภาพแล้วคณะรัฐมนตรี จะมอบหมายให้ทบวงการเมืองซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ใช้หรือจัดทำประโยชน์ ก็ได้แต่ถ้าจะโอนต่อไปยังเอกชน ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติและถ้าจะนำไปปัจดเพื่อประชาชนตามประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1304 สาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น รวมทรัพย์สินทุกชนิดของแผ่นดินซึ่งใช้เพื่อสาธารณะประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน เช่น ที่ดินกรร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือหอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่น ตามกฎหมายที่ดิน ทรัพย์สินสำหรับผลเมืองที่ร่วมกัน เป็นต้นว่าที่ชายตั้ง ทางน้ำ ทางหลวง ทางเดสาน ทรัพย์สินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เป็นต้นว่าป้อม และโรงทหาร สำนักราชการบ้านเมือง เรือน ฯลฯ อยุทธาภิเษกฯ

อภิปรายผล

ในเรื่องการบริหาร บริการ บริการวิชาการ ในที่ดินสาธารณะประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 8 เพื่อให้ตรงตามความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และความแตกต่างหรือคำตوبที่ถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาให้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินนั้นในแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านความสมดุลทางธรรมชาติและการใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณะประโยชน์อย่างยั่งยืนในการช่วยเหลือ การดูแลรักษาพื้นที่สาธารณะประโยชน์ในเขตพื้นที่หมู่บ้านเนินสะoda ให้อยู่ร่วมกันระหว่างภาครัฐและประชาชนได้อย่างสมดุล มีความสัมพันธ์ สอดคล้องกับชุมชนและเกิดความสามัคคีในท้องถิ่น

2. การใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นธรรมในที่ดินสาธารณะประโยชน์ การใช้ประโยชน์ของที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อลดปัญหาความขัดแย้ง รื่นเริง การปล่อยทิ้งที่ดินพื้นที่สาธารณะประโยชน์ บางแห่งรายงานของภาครัฐถือครองที่ดินเป็นจำนวนหลายไม่ได้ให้ให้คุ้มค่าจึงทำให้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ของหมู่บ้านเนินสะoda ที่พัฒนาไม่ได้ใช้ ที่ดินร่วมกัน และชาวบ้านในเขตพื้นที่ ไม่ได้มีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์

3. งานการบริหารจัดการที่ดินเพื่อให้มีเอกภาพ สอดคล้องในการบริการวิชาการจัดการที่ดินที่อาศัยความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐและประชาชนทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการร่วมมือกัน เกี่ยวกับการจัดการที่ดินสาธารณะประโยชน์โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายปกครอง ห้องคัน ภาครัฐและประชาชนในท้องถิ่น เขตพื้นที่บ้านเนินสะoda ยังขาดความร่วมมือและการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาที่ดิน เนื่องจาก ฝ่ายปกครอง อบต. ภาครัฐและประชาชนในห้องคันขาดความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมาย ไม่เข้าใจในหลักการใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ได้อย่างถูกต้อง ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1304 วางหลักให้ประชาชนและภาครัฐสามารถใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ร่วมกันได้ตามมาตรา 8 มาตรา 20(4) ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ที่ดินในแต่ละท้องที่ (ประกาศของคณะกรรมการปฏิรูปดิน ฉบับที่ 96 ลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2515)

สรุปการวิจัย

การวิจัยปัญหาและความต้องการของประชาชนในการแก้ไขปัญหาภาครัฐในที่ดินสาธารณะประโยชน์ เขตพื้นที่ หมู่บ้านเนินสะoda หมู่ 8 ตำบลนาฬาชัย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เพื่อพัฒนาที่ดินสาธารณะประโยชน์ในท้องถิ่น ในการบริหารจัดการ

การบริการวิชาการภาครัฐด้านกฎหมายแบบมีส่วนร่วม ในระดับชุมชนเขตพื้นที่หมู่บ้านเนินสะอด และหมู่บ้าน ไก่ล้อเดียงริวิเคราะห์นาสาเตูที่เกิดความขัดแย้งทางทฤษฎีและปฏิบัติพบว่า การบริหาร การบริการ การบริการวิชาการของภาครัฐในที่ดินสาธารณะประโยชน์แบบมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในระดับชุมชนแก่ ประชาชนในพื้นที่ให้ได้ความรู้ความเข้าใจ รวมทั้ง ความต้องการในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินไม่มีสัมพันธ์ตาม ประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา 8 ซึ่งวางแผนบดีของแผ่นดินหรือเป็น ทั้งนโยบายอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือเป็น ทรัพย์สินของแผ่นดินนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายกำหนดให้เป็น อย่างอื่นให้อธิบดีมีอำนาจหน้าที่คุ้มครองและ ดำเนินการคุ้มครองป้องกัน ได้ตามควรแก่กรณีอำนาจหน้าที่ดังว่าในรัฐมนตรีจะมอบหมายให้ทบทวนการเมืองอื่น เป็นผู้ได้ ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับผลเมืองใช้ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโยชน์ของ แผ่นดินโดยเฉพาะ หรือเป็นที่ดินที่ได้ห่วงห้ามหรือสงวนไว้ ตามความต้องการของทบทวนการเมืองอาชญา ถอนสภาพ หรือโอนไปเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นหรือนำไปปลดเพื่อ ประชาชนได้

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเห็นว่าตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา 8 ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสงวนหรือ ห่วงห้ามที่ดินของรัฐซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครอง เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน สำหรับผลเมืองใช้ ร่วมกันหรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือ เป็นที่ดินที่ได้ห่วงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของ ทบทวนการเมือง อาชญา ถอนสภาพหรือโอนไปเพื่อใช้ ประโยชน์อย่างอื่นหรือนำไปปลดเพื่อประชาชนได้ ดังนั้น ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในการบริหารหรือบริการ วิชาการด้านกฎหมายของภาครัฐเกี่ยวกับที่ดินสาธารณะ ประโยชน์ให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่หมู่บ้านเนินสะอด หมู่ 8 ตำบลลงราชาดวย อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงเข้า มา มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดินสาธารณะประโยชน์ ตามโครงการหรือจัดกิจกรรมต่างๆ ในเขตพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนรับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้าน กฎหมายอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง การติดตามตรวจสอบใน การใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะได้อย่างเป็นเอกสารต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมธนารักษ์. (2550). กฎหมายเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานกฎหมาย กรมธนารักษ์.
- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2548). คู่มือการ ติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลง แผนไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สำเริมการปกครองท้องถิ่น.
- กิตติมา รัตนภรณ์. (2553). แนวทางการแก้ไขปัญหาการ บุกรุกที่ดินสาธารณะของทางราชการ: กรณีศึกษาผู้บุกรุกที่ดินของโรงเรียนวัดบุญ ญาครร ตำบลคลองตาด อำเภอเมือง จังหวัด ชลบุรี (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, สุราษฎรธานี.
- คงมငนิจ ศรีบัวเอี่ยม. (2545). แนวทางการเสริมสร้าง ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550: ปัญหา อุปสรรค และทางออก. กรุงเทพฯ: ธรรมด้า เพลส.
- ชันนันท์ ศรีทองสุข และคณะ. (2548). สิทธิที่จะมีส่วน ร่วมของประชาชนตามมาตรา 56 ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. วารสาร กฎหมายปักทอง, 10(1), 47-61.
- ทวีชัย ลิย์เก. (2556). บทความ การห่วงห้ามที่ดินของรัฐ. กรุงเทพฯ: กรมธนารักษ์.

- ทวีศักดิ์ นพเกษร. (2540). วิกฤติสังคม 2540 กับบทบาท
วิทยากร กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อจัดเวที
ประชามติ. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการ
เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อเพชรบุรี
ปัญหาวิกฤติ.
- ธนาศิลป์ เสี้ยวทอง. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการปกครองท้องถิ่นระดับหมู่บ้าน.
กรณีศึกษา อำเภอตากใน จังหวัดราชบุรี.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- แนวหน้า ต่อไป ตรงมา. (2563). ชาวบ้านค้านมหาวิทยาลัย
นครพนมใช้พื้นที่ป่าสีเขียว. สืบค้นจาก
<https://www.naewna.com/likesara>.
- บรรลักษณ์ อุวรรณโนย และคณะ. (2554). รายงานการศึกษา
เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการ
นิยมบายเสียงสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
บริษัท เอ.พี.กราฟฟิค ดีไซน์และการพิมพ์
จำกัด.
- บัญญัติ สุชีวะ. (2514). คำอธิบายประมวลกฎหมายแห่ง
และพาณิชย์ว่าด้วยทรัพย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
การศาสนา.
- เบญจนา จันทร์มา. (2551). การบริหารจัดการ
ที่สาธารณะโดยชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาล
ตำบลท่าข้าม อำเภอบางปะกง จังหวัด
ฉะเชิงเทรา (รายงานการศึกษาอิสระหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ประกาศของคณะปฏิวัติ. (2551). ฉบับที่ 96 ลงวันที่ 29
ฤกษ์ยกเลิกโดยมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไข<sup>เพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ.
2526.</sup>
- วรเดช จันทร์คง. (2556). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะ
ไปปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สหาย
บล็อกและการพิมพ์.
- วิชิต ชูอัน. (2550). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิง
คุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ONE MAP การปรับปูรุ่งແຜนที่ดินของรัฐแบบบูรณา
การ. (2553). สถานการณ์ที่ดินของรัฐ. สืบค้น
จาก http://www.pacc.go.th/pacc_2015/one_map/pages-about-us.html.
- Creswell, John W. Plano Clark, Vicki L. (2011).
*Designing and Conducting Mixed Methods
Research.* Thousand Oaks, California:
Sage.